

ידיעות הטומאה פרק שני שבועות

מיסורת הש"ם

(ג) ע"י מוק' נקמן לו: ד"ה
 (ה) נטמלה, (3) [נקמן ימ.],
 (ג) מדה כה: ד' ג' עיל ג'
 (ט) צקיקות ט. ו', (1) ג' ג' ג'
 אהמר ליה רכ פט', (1) ג' עיל כ'
 (ז, ט) ג' עיל כ. ט) [נקמן ימ.],
 (ו) ג' עיל כ. ט) [נקמן ימ.],

הגהות הב"ח

גלוון הר"ש
כבריאתך. עין מים סכל
מכונן בנטומת רג'ה
יע' ז'ר' ופליגנו (ונגען).

מוסך ר"ש
על הצלב שרץ. צעטנו
משם ונכנס לפנים גלום עמל
טומיה. ואינו חייב על
הזהר והטלטל מקרש.
ובכן נסבב נסבב נסבב
ונעל נעל נעל נעל נעל
טפוח מקטש וטפוח נסח.
טפוח (מקטש) דיעתך
ברבו. קול דבב נסח רבו
ברבו.

רביבנו חננאל (מש')
לובי רבינו חייה בתקופה
ומוחיב כל על עמלן
ככש שיפשנו מלעלת.
מפורש בראש הפרק
טבג' נון מוסר:
להשפט הנורא אין
מושמיין על גער וועל
ההעוגן אל בלבד
ובכראב ואירועים
ובכוננותו של שעם
אותה בשיתוף דודו שי
מנגן מל' בר
רב שמי בר חייא
אמור קרא כל אשר
אי מודה אחות גנו

ה) מלת שט מיזמתה וויל
חקל כלון וליל גס במפעל
דכמיג גז נטה.

מפרק נגמלה (פער): ונחלתנו נחלתנו נמי מפרק
נשפטנו נורה. וידע נסננו מפרק: קפקפה. נסננו זא: זא
ספקפהו. גומלו (פער): מפרק שיטרולו: או זא נו
לו לין הרכבה ציס קדרה סטיננו נלהם: טיב. וולפי'
לן סטה פהלה. ויטווען כלו פלקה
ברך ברך

ופת וכל
שם אין גועלמה ש נעלם ממנה זה שתהוויה פטור זו ז' חיבור שבנורה הטעורה ייב מפני כל שערם על העולם וונעלם נזואה ועל א לאבי שיש הוין דיעות ש החלה א איכא תחוללה רשותה היא לא לעולם א מיתון ארבעה אחشب למס תמן רץ טמא דטממא א אי לא נ ישראל עז דינעה דאיתנהו בעי רב אה מהו יעד לה מא כיון בר חייא נ כל קלוי וכן יעד ליה מא צלע נ צלען מס מקצת לדעת מיט ו סמס ק

ארבעה קמיהה דלא מירא ליה לדי' קרבןכו. ומם סגינטער עיקר וכון נכללה לנוונעם ע"פ פ"ס גריש מסכת צדמ' (דף ג. ו' בסוף) סגנו לדומו לדי' מיעוט מטלת קחטיין דסיני בעקיות נל' קצחים מל' לסמס מייל' צו עוקר זה מנייא ובכלהו אין כבניאי יכול נכל לדי' פיו' מטלת חכל בבעניאו נארליך גבר

ה א מ"י פ"ג מלה' גיזה
 מקודם כל' כה כה
 ופי' מיל' מילוטין שנגנות
 סללה כ: ג

י ב מ"י פ"ד מל' חומרה
 זיהה הלהת נ' ס' קמן מלון
 קו' ועוצין רוגב טוק'ע' י'

ס' קפה פטיג': י
 ג מ"י פ"ח ח'ר'ס' שנגנות
 כ' נ' ו'ל': י'

ד ב מ"י פ"ג מלה' גיזה כ:

אפרילס'ון גאנט קיטייא
דרלא כהן כהן זינר זינר זינר זינר
תבחריתא דמיינון ליה לידי
דרכובין זונדא
ההטאה זוקרין הקול
פֶּרְ בֶּן בָּקָר. אֲזַה דָּעָן
אליזַה מַאוֹרָה הַבָּרָאָה
אָחָר קְרֵבָן שְׁעָרָה עַזְזָה
קָא חִשְׁבָּן בְּכָל יְהוּדָה
קִמְרָתָה זָהָבָן דָּלָן מִינְמָן לְהָיָה
לְדִי קְרֵבָן דָּהָא לֹא
יעַד הַיְלָה דְּרוֹסָה אַתְּ
מִינְיָה הַלְּקָנָן לא השיב
לְבָהָר: הוּא רַב כָּפָר עַזְזָה
דְּשִׁירָה וְאַיִל מְטָמָן זָהָב
וְכִכְעָדָה מִן הַשְׂרָן
מְסָמָךְ לְאַלְמָנָה
וְגַלְגָּלָן אֲזַמְּנָה
כְּכֻבָּדָה אֵלָי: כְּנַסְתָּה
לְקָלְדָּשָׁה וְכָל קָשָׁה
וְאַחֲרָכָה נָעוֹר דְּכַרְשָׁה
מְסָמָךְ מַאַיִל עַגְלָה
בָּהָה וְחוֹיָב אֵלָא. וְעַל
בְּתוּךְ: זְמָרָה זְמָרָה זְמָרָה
בְּמַיִם שְׁעָלָלָה מְנוּזָה
אַלְיָבָן דָּרָה שְׁמָעָלָה וְזָהָב
עַלְקָצָה פְּרָוָתָה לְקָלָקָה
דְּרָעָלָה גְּרָאָסָה בְּרָהָה וְזָהָב

רבעא⁶ אכל הכלבים
ושם ובכאו ואילך
כל מלחמי הפס נגמלו (ד"ה, ט) מקרין
ופס מלחמי הפס נגמן פס חין לנו נל

מוספֶּת רשׁוֹת

בְּלִי רַבֵּינוּ חָנָנָאָל (המשׁר)

וכן התעשו לדורות מהיבר רבא⁶ כל הכלים
שעשה משה מישראל מקדשותן ימיכאן ואילך
עכבודתן מהנכנתן ואמאי ונימא וכן התעשו
לדורות שעני התרם דאמר קרא² וימישם
ויקדרש אותם אותם במשיחה ולא
לדורות במשיחה אימא אותם במשיחה
פפא אמר קרא³ אשר ישרכו גם בקדש
תלאן הכתוב בשירות השთא בכתב רחמנא
אשר ישרכו אותם למה לי אי לא כתב
רחמנא אוחם הוה אמיינא הני הוא רבmeshicha
לדורות במשיחה ובכבודה דהא כתוב וכן
תעשו מיעט רחמנא אוחם אוחם במשיחה
ולא לדורות במשיחה ובשתי תודות:
תנא⁵ שתי תודות שאמרו בלחמן ולא
בבשרן מנני מיili אמר רב חסדא דאמר דאמר
קרא⁴ ואעומודה שת תודות גדולות ות浩כות
ליימין מעל להומה Mai גדולות אלימא ממין
גדול ממש נימא פרים אלא גדולות במין
מי איבא חשבותא קמי שמייא⁵ והתניא
ונאמר בעולת בהמה⁵ אשה ריח בעולת
העופ⁶ אשה ריח נחחה במנחה⁷ אשה ריח
ニיחח מלמד שאחד המרבה ואחד הממעיט
ובכלב שיכין את לבו לאיבוי שבשים אלא
גדולה שבתודה ומאי ניחו חמץ דתנן
התודה הודה באה מון חמץ סאן דירושלמי⁸
שהן שיש מדבריות שהן שתי איפות והאיפה
שלש סאן עשרים עשרון עשרה לחמצז
ועשרה למיצה יומצאה שלשה מין חלות
רקיין ובכוכה אמר רמי בר חמא אין העורה
מתקדשת אלא בשירוי מנהה Mai טעם
כירושלים מה ירושלים דבר הנאכל בה
מקדשה אף עורה דבר הנאכל בה מקדשה
אטו לחמי הודה בעורה מי לא מותאכל⁹
יאללא כירושלים מה ירושלים דבר הנאכל
בה ווועצא ממנה נפצל אף עורה דבר הנאכל
ביה ווועצא ממנה נפצל אי מה להלן חמץ
אף כאן חמץ ותסברא מנהת חמץ מי איבא
רבו

תורה אור השם

- ווארוך אה בלבביה המשך
... ואלה את מגביה כל בירן וכוכ
עשאה שמו כה
... ו... ו/or בירן כלות משה
... ו/or קדושים את המשכן
אות כל בירן ואלה כל ליל
... ו/or מושבם ו/or אמר:
... במדבר ו א
... ו/or ו/or כל בירן
... ו/or שטרו אל ביר
... ו/or נטה עיר והש ונטו
... ו/or מדבר ד ב
... ואלה את שיר
... ו/or קדשה מעל להזחה
... ואניאניאיה שתי חותם
... ו/or נטולות והקלת לימיין
... ו/or לאשפותה נספה ב כ
... ו/or ו/or ו/or ירח
... ואשה רמי ניחוח ל...
... ו/or א ט
... ו/or שעש או ו/or בירן לא
... ובכלי הדר ו/or הארכן
... פופוקה על הגעצים
... וארש על הראש והוא
... ואשה רמי ניחוח ל...
... ו/or א ז
... והבריאת אל בירן אחרון
... וכובכתים ו/or נטש
... מליאן עטנו מסלחתה
... מושבנה על כל בירן
... ואבוריתה המבוקה אש
... ינית ניחוח ל...
... ו/or ב בירן ב

הגהות הב"ח

גלוין השם

רביינו חנאנאל
בן החש לדורות. נשא
ביג'ו מל' ונכיה. אהרן
אברהם ורחל. ובו הולך, וע'א
קנקין ובשי תודול אולא (ל) וכחיב וכן
כל נאשיה בכל אלה. הנכנים לשם
תנא אין כחין כללה.
שאמורו
בלחנן ולא כבשין:
שהוא מין גודל שבון
בג'ון ימין מין תודועה זו
ולוקין כללו ורוכבנה.
ככוננו מילוט מין עשרה
שבונות. אליל הששה
מיינין חלה ורוכין
ורוכבנה שורה עשרונות.